

II. Runinskrifter från 800= och 900=talen

Av redogörelsen för särskilt Grumpan-brak-teaten och de blekingska runstenarne i det föregående har framgått, att runornas former, betydelse och antal efter hand undergingo förändringar. Dessa ändringar fortgingo, och vid början av 800-talet, vikingatidens begynnelse, befinnes runornas antal vara inskränkt till 16 och av de urnordiska runorna blott h och m i behåll, vilka ock snart ändrade form.

Över detta utvecklingsstadium av runraden är det i Danmark, som iakttagelser kunna göras. I Sverge begagnas i flertalet runinskrifter närmast den urnordiska tiden en avart av runor, som efter deras utseende av S. Bugge kallats kortkvistrunor. Deras utseende växlar något i olika inskrifter men deras gemensamma skaplynne är att utgöra en förenkling av vissa runors former. Som prov må runorna på Rök-stenen i Östergötland gälla, som är den älsta av hithörande inskrifter. Dess runrad är:

ƿꝛoꝛk.hnias.tbmlꝛ

f u þ o r k . h n i a s . t b m l r